

PAŠIJE

PODLE JANA

(Jan 18,1-19,42)

*Evangelium
Velký pátek*

(pro 4 osoby)

Zkratky:

V Vypravěč

J Ježíš

Ž Židé, žoldáci

P Petr, Pilát

V Stáli tam sluhové a služebníci velerady, kteří si rozdělali oheň, protože bylo chladno, a ohřívali se. Také Petr u nich stál a ohříval se. * Velekněz se vyptával Ježíše na jeho učedníky a na jeho učení. * Ježíš mu odpověděl:

J „**Já jsem mluvil k světu veřejně. Já jsem vždycky učival v synagoze a v chrámě, kde se shromažďují všichni židé, a nic jsem nemluvil tajně. Proč se ptáš mne? Zeptej se těch, kdo slyšeli, co jsem k nim mluvil. Ti dobře vědí, co jsem říkal.**“

V Sotva to vyslovil, jeden ze služebníků velerady, který stál při tom, dal Ježíšovi políček a řekl:

Ž „**Tak odpovídáš veleknězi?**“

V Ježíš mu odpověděl:

J „**Jestliže jsem mluvil nesprávně, dokaž, co bylo nesprávné. Jestliže však správně, proč mě biješ?**“

V Annáš ho pak poslal svázaného ke Kaifášovi. Šimon Petr stál u ohně a ohříval se. Řekli mu:

Ž „**Nepatříš také ty k jeho učedníkům?**“

V On zapíral:

P „**Nepatřím.**“

V Jeden z veleknězových sluhů, příbuzný toho, kterému Petr uťal ucho, řekl:

P „**Vašeho krále mám ukřižovat?**“

V Velekněží odpověděli:

Ž „**Nemáme krále, ale jen císaře!**“

V Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován. *

Vzali tedy Ježíše. On sám si nesl kříž a šel na místo zvané Lebka - hebrejsky *Golgota*. Tam ho ukřižovali a s ním ještě dva jiné, každého po jedné straně, a Ježíše uprostřed. *

Pilát dal také zhotovit a připevnit na kříž nápis v tomto znění: *Ježíš Nazaretský, židovský král*. Tento nápis četlo mnoho židů, protože místo, kde byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města; byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky. Proto židovští velekněží říkali Pilátovi:

Ž „**Nepiš: ‘Židovský král’, ale: ‘On tvrdil: Jsem židovský král’.**“

V Pilát odpověděl:

P „**Co jsem napsal, napsal jsem!**“

V Když vojáci Ježíše ukřižovali, vzali jeho svrchní šaty a rozdělili je na čtyři části, každému vojákovi jednu; vzali i suknicí. Suknice byla nesešíváná, v jednom kuse setkaná odshora až dolů. * Řekli si tedy:

Ž „**Netrhejme ji, ale losujme o ni, komu připadne.**“

V Tak se měl splnit výrok Písma:

V Pilát odpověděl:

P „*Copak jsem já žid? Tvůj národ, to je velekněží, mi tě vydali. Čeho ses dopustil?*“

V Ježíš na to řekl:

J „*Moje království není z tohoto světa. Kdyby moje království bylo z tohoto světa, moji služebníci by přece bojovali, abych nebyl vydán židům. Ne, moje království není odtud.*“

V Pilát se ho zeptal:

P „*Ty jsi tedy přece král?*“

V Ježíš odpověděl:

J „*Ano, já jsem král. Já jsem se proto narodil a proto jsem přišel na svět, abych vydal svědectví pravdě. Každý, kdo je z pravdy, slyší můj hlas.*“

V Pilát mu řekl:

P „*Co je to pravda?*“

V Po těch slovech vyšel zase ven k židům a řekl jim:

P „*Já na něm neshledávám žádnou vinu. * Je však u vás zvykem, abych vám k velikonočním svátkům propustil jednoho vězně. Chcete tedy, abych vám propustil židovského krále?*“

V Oni znovu začali křičet:

Ž „*Toho ne, ale Barabáše!*“

V Ten Barabáš byl zločinec. *

Potom Pilát vzal Ježíše a dal ho zbičovat. Vojáci upletli z trní korunu, vsadili mu ji na hlavu, oblékli ho do rudého pláště, předstupovali před něj a provolávali:

Ž „*Bud' zdrav, židovský králi!*“

V - a bili ho. * Pilát vyšel znovu ven a řekl židům:

P „*Hle, dám vám ho vyvést, abyste uznali, že já na něm neshledávám žádnou vinu.*“

V Ježíš vyšel s trnovou korunou a v rudém plášti. Pilát jim řekl:

P „*Hle, člověk!*“

V Když ho však uviděli velekněží a služebníci, začali křičet:

Ž „*Ukřižuj, ukřižuj ho!*“

V Pilát na to řekl:

P „*Vezměte si ho vy sami a ukřižujte, neboť já na něm neshledávám žádnou vinu.*“

V Židé mu odpověděli:

Ž „*My máme zákon a podle toho zákona musí zemřít, protože dělal ze sebe Božího Syna.*“

V Když Pilát uslyšel to slovo, ulekl se ještě více. Vešel proto zase do vládní budovy a zeptal se Ježíše:

P „*Odkud jsi?*“

V Ježíš mu však nedal žádnou odpověď. * Pilát mu řekl:

P „*Se mnou nechceš mluvit? Nevíš, že mám moc tě propustit, a že mám moc dát tě ukřižovat?*“

V Ježíš odpověděl:

J „*Neměl bys nade mnou vůbec žádnou moc, kdyby ti nebyla dána shora. Proto má větší vinu ten, kdo mě vydal tobě.*“

V Pilát se proto snažil ho propustit. Ale židé křičeli:

Ž „*Když ho propustíš, nejsi přítel císařův. Každý, kdo se dělá králem, staví se proti císaři!*“

V Jak Pilát uslyšel ta slova, nařídil vyvést Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném Kamenná dlažba - hebrejsky *Gabbatha*. Byl den příprav na Velikonoce, kolem poledne. * Pilát řekl židům:

P „*Hle váš král!*“

V Ale oni se pustili do křiku:

Ž „*Pryč s ním! Pryč s ním! Ukřižuj ho!*“

V Pilát jim namítl:

Ž „*Copak jsem tě neviděl v zahradě s ním?*“

V Petr to však znovu zapřel. Vtom právě kohout zakokrhál. * Od Kaifáše vedli Ježíše do vládní budovy. Bylo časně ráno. Sami do vládní budovy nevstoupili, aby se neposkvřili, ale aby mohli jít velikonočního beránka. * Pilát k nim tedy vyšel ven a zeptal se:

P „*Jakou žalobu vznášíte proti tomuto člověku?*“

V Odpověděli mu:

Ž „*Kdyby to nebyl zločinec, nebyli bychom ti ho vydali.*“

V Pilát jim řekl:

P „*Veďte si ho vy sami a sud'te ho podle vašeho zákona!*“

V Židé mu odpověděli:

Ž „*My nemáme právo nikoho popravovat.*“

V Tak se totiž mělo splnit Ježíšovo slovo, kterým naznačoval, jakou smrtí zemře. * Pilát se vrátil do vládní budovy, dal Ježíše předvolat a zeptal se ho:

P „*Ty jsi židovský král?*“

V Ježíš odpověděl:

J „*Říkáš to sám ze sebe, anebo ti to řekli o mně jiní?*“

P *'Rozdělili si mé šaty a o můj oděv losovali.'*

V Právě tak to vojáci udělali. *

U Ježíšova kříže stála jeho matka, příbuzná jeho matky - Marie Kleofášova a Marie Magdalská. * Když Ježíš uviděl svou matku a jak při ní stojí ten učedník, kterého měl rád, řekl matce:

J „Ženo, to je tvůj syn.“

V Potom řekl učedníkovi:

J „To je tvá matka.“

V A od té chvíle si ji ten učedník vzal k sobě. * Potom, když Ježíš věděl, že už je všechno dokonáno, řekl ještě:

J „Žízním.“

V Tak se mělo splnit Písmo. * Stála tam nádoba plná octa. Nasadili tedy na yzop houbu naplněnou octem a podali mu ji k ústům. Když Ježíš přijal ocet, řekl:

J „Dokonáno je.“

V Pak sklonil hlavu a skončil.

Chvilé tiché modlitby vkleče.

J „Už jsem vám přece řekl, že **JSEM TO JÁ**.
Hledáte-li mne, tyto zde nechte odejít.“

V To proto, aby se splnilo jeho slovo: „*Z těch, které jsi mi dal, nenechal jsem zahynout nikoho.*“ *

Šimon Petr měl při sobě meč; vytasil ho tedy, udeřil veleknězova služebníka a uťal mu pravé ucho. Ten sluha se jmenoval Malchus. * Ježíš však Petrovi řekl:

J „Zastrč meč do pochvy!
Což nemám pít kalich, který mi podal Otec?“

V Tu se četa s velitelem a židovští služebníci zmocnili Ježíše a svázali ho. Napřed ho vedli k Annášovi. Annáš totiž byl tchán Kaifáše, který byl v tom roce veleknězem. Byl to ten Kaifáš, který dal židům radu:

Ž „**Je lepší, když jeden člověk umře za lid.**“

V Šimon Petr a jiný učedník šli za Ježíšem. Tento učedník se znal s veleknězem, proto vešel s Ježíšem do veleknězova dvora; Petr však zůstal u dveří venku. Ten druhý učedník, který se znal s veleknězem, vyšel tedy ven, promluvil s vrátnou a přivedl Petra dovnitř. * Vrátná se Petra zeptala:

Ž „**Nepatříš také ty k učedníkům toho člověka?**“

V On odpověděl:

P „**Nepatřím**“

V Umučení našeho Pána Ježíše Krista podle Jana.

Ježíš vyšel se svými učedníky za potok Cedron, kde byla zahrada. Vstoupil do ní, on i jeho učedníci. To místo znal i jeho zrádce Jidáš, protože se tam Ježíš často scházel se svými učedníky. Jidáš si tedy vzal vojenskou četou a od velekněží a farizeů služebníky a šel tam s pochodněmi, s lucernami a se zbraněmi. *

Ježíš věděl všechno, co na něj má přijít. Vstoupil tedy a zeptal se jich:

J „Koho hledáte?“

V Odpověděli mu:

Ž „Ježíše Nazaretského.“

V Řekl jim:

J „Já jsem to.“

V Stál s nimi také zrádce Jidáš. *

Sotva jim tedy Ježíš řekl „Já jsem to,“ couvli a padli na zem. * Znovu se jich zeptal:

J „Koho hledáte?“

V Odpověděli mu:

Ž „Ježíše Nazaretského.“

V Ježíš odpověděl:

V Protože byl den příprav takže mrtvá těla nesměla zůstat na kříži přes sobotu - tu sobotu totiž byl velký svátek - požádali židé Piláta, aby byly ukřižovaným přeraženy nohy a aby byli sňati. Přišli tedy vojáci a přerazili kosti prvnímu i druhému, kteří s ním byli ukřižováni. Když však přišli k Ježíšovi, viděli, že už je mrtvý. Proto mu kosti nepřeráželi, ale jeden z vojáků mu kopím probodl bok a hned vyšla krev a voda.

Ten, který to viděl, vydává o tom svědectví a jeho svědectví je pravdivé. On ví, že mluví pravdu, abyste i vy věřili. * To se stalo, aby se splnil výrok Písma:

P *‘Ani kost mu nebude zlomena.’*

V A na jiném místě v Písmu se říká:

Ž *‘Budou hledět na toho, kterého probodli.’*

V Josef z Arimatie, který byl Ježíšovým učedníkem, ale ze strachu před židy jen tajným, požádal potom Piláta, aby směl sejmout Ježíšovo mrtvé tělo, a Pilát mu to dovolil. Přišel tedy a sňal jeho tělo. Dostavil se tam i Nikodém - ten, který k němu přišel jednou v noci - a měl s sebou směs myrhy a aloe, asi sto liber. Vzali tedy Ježíšovo tělo a zavinuli ho s těmi vonnými věcmi do pruhů plátna, jak mají židé ve zvyku pohřbívat. Na tom místě, kde byl ukřižován, byla zahrada a v té zahradě nová hrobka, kde nebyl ještě nikdo pochován. Tam tedy položili Ježíše, protože u židů byl den příprav a hrobka byla blízko...